

Betsson v/ Hans Martin Nakkim

Kultur- og kirkedepartementet

Attn: Ekspedisjonssjef Henning Gorholt
Postboks 8030 Dep,
0030 Oslo

12. februar 2007

**Høringsuttalelse fra Betsson v/ Hans Martin Nakkim, forslag til
forbud mot medvirkning til fjernspillvirksomhet i form av
betalingsformidling for fjernspill uten norsk tillatelse**

Executive summary

Forslaget om å nekte banker å overføre penger til spillselskaper er en lite effektiv måte å adressere problemet med spillavhengighet på, og kan bidra til å gjøre tilværelsen enda verre for de spillavhengige ved å tvinge dem over på andre betalingsløsninger med en infrastruktur som åpner for spill på kreditt. Betsson har tro på andre tiltak, og foreslår at regjeringen heller nedsetter et bredt sammensatt utvalg for å gjennomføre en bred gjennomgang av norsk spillpolitikk. Kunne gjennom en bred og målrettet innsats mot spillavhengig der alle aktører inngår, vil det være mulig å realisere vår nullvisjon når det gjelder spillegalskap.

Innledning

Betsson v/Hans Martin Nakkim, vil som høringsinstans herved fremme vår høringsuttalelse i forbindelse med høring av forslag til presisering av lov av 24. februar 1995 nr. 11 om lotterier m.v., lov av 28. august 1992 nr 103 om pengespill m.v. og lov 1. juli 1927 nr 3 om veddemål ved totalisator.

Vi er positive til at departementet tar spillavhengighet på alvor. Som et av de største utenlandske spillselskapene, er vi svært opptatt av å forebygge spillproblemer. Vi lever av at våre brukere skal oppleve nettspill som trygg underholdning, og vi har satt i verk flere tiltak for å hindre at spillproblemer oppstår. Vi har i midlertidig mer tro på andre virkemidler enn det departementet nå foreslår.

I uttalelsen legger vi frem våre synspunkter på departementets forslag om å nekte banker å overføre penger til utenlandske spillselskaper. I tillegg vil vi redegjøre for hva vi som bransjeaktør tror blir konsekvensene dersom forslaget blir gjennomført. Vi vil deretter presentere andre løsninger som vi tror vil ha en større effekt i arbeidet med å fjerne negative konsekvenser av spill.

Grunnleggende mener Betsson at det er behov for en bred gjennomgang av norsk spillpolitikk. Enkeltstående tiltak er ikke effektiv og forebyggende politikk. Vi er trygge på at vår alternative vei vil være den beste løsningen både for samfunnet, spillbransjen, de frivillige organisasjonene, og de spillavhengige.

Kort om oss og spillbransjen

Betsson eies av det svenske børsnoterte selskapet Betsson AB. Vi ble grunnlagt i 1963, og har siden 2001 tilbudt ulike former for spill på internett. Vårt hovedkontor er på Malta, hvor vi er her lisensiert og underlagt kontroll av maltesiske myndigheter for å drive lovlig internettspill. Som andre kommersielle globale nettselskaper som for eksempel Amazon, har vi også kunder i Norge.

For å få lisens må tilbydere tilfredsstille en rekke omfattende krav, blant annet begrense omfanget av spill, systemer for å fange opp uheldig spilladferd, verifisere spilleres identitet og alder, og opplyse om farene for spillavhengighet. Lisenskravene er rettet mot både spillselskap og nøkkelpersoner i dem.

De siste tilgjengelige tallene fra Lotteritilsynet (desember 2006) viser at omsetningen fra de utenlandske spillselskapene ligger på rundt 5,3 milliarder kroner i året. Selv om stadig flere spiller på nett viser samme Lotteritilsynstall at det kun er 3,9 % av befolkningen som har prøvd gevinstspill på utenlandske nettsider. Til sammenlikning oppga 61% at de hadde spilt Lotto, mens 20% oppga spill på spilleautomater.

Årsaken til at flere spiller på nett kan være økt nettbruk, økt pokerinteresse, bedre tilbud og prising av oddsspill, og en generell økning av kjøpekraft i befolkningen. De fleste spiller likevel for beskjedne beløp, og nettspill er for de aller fleste kun en form for underholdning.

Omfanget av nettspillproblemer

Spillavhengighet er et stort problem, til tross for at dette kun gjelder et lite antall spillere på nett.

I SINTEF Helse-rapporten fra desember 2007 ble det konkludert med at det ikke er registrert noen signifikant økning i omfanget av spilleproblemer i Norge de siste fem årene, til tross for at omsetningen fra gevinstspill på nett ble mangedoblet i perioden.

Andelen med nåværende problemspillere var 0,7 % (25 500 voksne personer) i 2007. Dette var nøyaktig samme prosentvis andel som i 2002. Andelen livstid problemspillere var 1,7 % i 2007 mot 1,4 % i 2002. Økningen er ikke statistisk signifikant. Datainnsamlingen til undersøkelsen ble gjennomført før spilleautomatene i Norge ble fjernet. Spilleproblemer knyttet til automatspill, er derfor med i datagrunnlaget.

Hjelpelinjen for spillavhengige mottok i 2006 1.318 henvendelser fra personer med pengespillproblemer. Henvendelser vedrørende gevinstspill på Internett utgjorde 10 % (130 henvendelser). Spilleautomater var i perioden det mest omtalte spillet på Hjelpelinjen.

Omfanget av spillproblemer som følge av nettspill er ikke stort, men vi i bransjen har en nullvisjon når det gjelder spillproblemer. Vi lever av at våre brukere skal oppleve nettspill som trygg underholdning. Spillene skal ikke føre til gjeld og til alvorlige

sosiale problemer. Vi gjør derfor det vi kan for å unngå at spillingen skal bli et problem, og vi er derfor svært interessert i å samarbeide med myndighetene i å forebygge spilllegalskap.

Hva bransjen i dag gjør for å forebygge nettspillproblemer

Næringen har lenge arbeidet for å forebygge potensielt uheldige sider ved spilling. Dette gjøres gjennom en løpende dialog med myndigheter, forskningsmiljøer, frivillige organisasjoner og andre relevante aktører.

Alle bransjeaktører følger EUs lisenskrav til spill på nett, som på mange områder er strengere enn kravene i det norske spillmonopolet.

Vårt etiske charter

De ulike selskapene gjennomfører også hver for seg en rekke ulike tiltak for å forebygge problemer knyttet til spill. I bransjens etiske charter fra 2007 har selskapene spesifikt forpliktet seg til å:

- Sikre at alle spillere ved registrering kan registrere maksimalt spillbeløp for en gitt tidsperiode (dag, uke eller måned.).
- Ikke gi direkte kreditt til spillere.
- Ha linker til profesjonell hjelp for spilleproblemer på sine hjemmesider.
- Støtte forskning og tiltak mot spilleproblemer.

Aktiv selvregulering

Vi driver også med aktiv selvregulering, for eksempel:

- Obligatorisk alderssjekk ved registrering for å utelukke folk under 18 år.
- Tilbud til alle videregående skoler i Norge om stenging av deres tilgang til vår spillnettsider.
- Retningslinjer for sunn spilleadferd, mulighet for frivillig ekskludering og selvtesting for å avdekke et evt. usunt spillemønster er publisert på egne nettsider.
- Funksjoner for beløpsbegrensning på innskudd fra spillere. Økning i innskutt beløp gjøres først tilgjengelig 24 timer etter innskudd for å hindre spill i affekt. Endringer må bekreftes per faks med legitimasjon og godkjenning.
- Personal blir opptrent i å informere kunder om hvordan de kan få hjelp med eventuell avhengighet.
- Omfattende sikkerhetsmekanismer og kontroller fra selskapene for å sikre at spill på nett ikke benyttes til hvitvasking av penger eller andre ulovlige pengetransaksjoner mellom spillere.

Vi i Betsson ansatte nylig også en egen ansvarlig spill - responsible gaming - ansvarlig som jobber på heltid med å forebygge at spillavhengighet oppstår.

Spillavhengighet tar vi svært alvorlig. Våre tiltak har vært med å bidra til at problemet ikke har økt i de senere årene. Vi har en nullvisjon, og vil derfor jobbe enda hardere

for å redusere antallet spillavhengige i tiden fremover. Vi håper da at vi kan få myndighetene med oss i vårt arbeide.

Hvordan ytterligere forebygge nettspillproblemer

For å få en mest mulig effektiv forebygging av spillproblemer er det i bransjen og myndighetenes interesse å samarbeide. Nye tiltak mot spillavhengighet bør legges til grunn ut fra følgende kriterier:

1. Være målrettet ved å hjelpe de som virkelig trenger hjelp
2. Være realistisk gjennomførbart
3. Ikke gi andre negative konsekvenser

Det første kriteriet innebærer at tiltakene må rette seg mot de få som faktisk har spillproblemer eller er i faresonen for å få problemer. På denne måten blir effekten størst, og man får brukt ressursene mest mulig optimalt.

Tiltakene må være mulig å gjennomføre. Det vil si at de ikke bør gå på tvers av internasjonale lover, eller være lett å forbigå. Verken bransjen, myndighetene eller problemspillerne er tjent med tiltak som ikke fungerer.

Ingen tiltak som iverksettes skal ha negative bivirkninger. Det hjelper ikke å sette i verk tiltak dersom nettoeffekten blir negativ.

Vår vurdering av forslaget

Fra bransjens ståsted så er ikke forslaget om å forby banker å overføre penger til utenlandske spillselskaper i tråd med kriteriene. Følgelig vil det verken hjelpe de spillavhengige eller forebygge spillavhengighet. Snarere frykter vi at forslaget vil gjøre tilværelsen enda verre for de spillavhengige.

Feil bruk av ressurser

For det første er ikke forslaget målrettet siden det ikke fokuserer på problemspillerne. Forslaget blir dermed en ressursmessig sløsing siden de offentlige myndigheter og bankene må bruke store ressurser på kontroll av spillere som ikke er i fare for å bli spillavhengige. Tid og penger som heller kunne vært brukt mer målrettet mot de få problemspillerne.

Vi tolker derfor bakgrunnen for forslaget som at departementet vil redusere antall nettspillere, for dermed å redusere den prosentvise sannsynligheten for at spillproblemer oppstår.

Dette vil ikke ha effekt og minner om den politikken som lå bak forbudstiden på 1920-tallet. Brennevinsforbudet ble ingen suksess, og førte til illegal omsetning utenfor statens kontroll, og ble senere reversert gjennom en folkeavstemming. Prinsipielt er vi motstandere av en slik politikk, som ikke konkret retter seg mot målgruppen, de spillavhengige eller de som er i fare for å bli spillavhengige.

Ikke realistisk

For det andre er forslaget ikke realistisk gjennomførbart. Juridisk kan forslaget være i strid med reglene for fri flyt av tjenester i EØS-avtalens artikkel 36, og kapitalbevegelsesreglene i EØS-avtalens artikkel 40. Slik våre jurister tolker forslaget kan det være et brudd på artikkel 40 om restriksjoner på kapital. Gambelli-dommen stadfester at staten må opptre med konsekvens i spillpolitikken og således ikke kan avskjære en gruppe fra markedet eller forby elektronisk betaling når det samtidig ellers legges til rette for spillvirksomhet.

Det er heller ikke realistisk å redusere antall nettspillere, i håp om at det igjen vil redusere antall problemspillere. Våre prognoser viser at forslaget ikke vil få betydning for vår langsiktige omsetning, eller tilstrømming av nye spillere i Norge. Dette stemmer også overens med aksjekursutviklingen på selskaper som var høyt eksponert i det amerikanske markedet. Etter først å ha stupt kraftig som følge av det tilsvarende amerikanske lovforslaget, beveget kursen seg raskt tilbake til samme nivå som før loven ble vedtatt, og omsetningene deres har fortsatt å øke. Forslaget vil derimot innebære en del engangsinvesteringer for oss for å få spillerne over på de nye løsningene, og dette vil påvirke vår kostnadsside på kort sikt.

Allerede i dag finnes en mengde andre betalingsløsninger som gjør at det ikke er nødvendig å overføre penger fra norske banker.

For eksempel kan penger overføres til elektroniske lommebøker eller kontoer i utenlandske banker. Samtidig vet vi at det er en rekke andre betalingsløsninger på trappene, og lovforslaget har gjort at markedet for slike betalingsløsninger har økt betydelig. Det er altså ikke noe problem for spillere å ta i bruk disse betalingsløsningene. Empirisk viser det seg at det er problemspillerne som er de første som tar i bruk nye betalingsløsninger.

Det vil heller ikke bli mer komplisert for nye spillere å registrere seg for spill. Ulike incentiver vil føre spillerne over på nye betalingsløsninger.

Det er altså ikke noen grunn til å tro at departementet med et slikt forslag vil kunne redusere omsetningen fra nettspill. Vi regner med at vi vil ha akkurat like mange nettspillere som om forslaget ikke blir satt ut i livet. Den eneste økonomiske konsekvensen for oss kommer på kostnadssiden. Det er likevel ikke frykt for økte kostnader som er årsaken til at vi er motstandere av forslaget.

Kan ramme de spillavhengige

Årsaken til vår motstand mot forslaget skyldes primært at forslaget ikke tilfredsstiller kriterium tre, og dermed gir andre negative konsekvenser som vi ikke ønsker å påføre våre spillere. Vi tror at forslaget vil kunne gjøre tilværelsen enda verre for de spillavhengige.

I dag har både vi og bankene gjort det umulig for spillere å spille på kreditt. Dette er kanskje det viktigste sikkerhetstiltaket vi har mot at spillere skal spille for penger de ikke har, og dermed ende opp med bunnløs gjeld og store sosiale problemer.

Dessverre har vi ingen mulighet til å kontrollere de andre betalingsløsningene som vi vil bli tvunget til å ta i bruk dersom forslaget fra departementet blir gjennomført. Disse

har en infrastruktur som gjør at spillere vil kunne spille på kreditt, selv om våre nettsider ikke tillater dem det. Skulle forslaget fra departementet bli vedtatt, forsvinner de trygge betalingsløsningene og erstattes med løsninger hvor problemspillere vil kunne spille på kreditt. Forslaget bidrar dermed til at de sosiale konsekvensene av spillavhengighet blir enda verre.

Vi tror ikke det var dette som var hensikten med forslaget. Problemstillingen viser at departementet ikke har utredet konsekvensene av forslaget godt nok. Vi forstår godt at både Teknologirådet og de spillavhengige er skeptiske til en slik løsning. I USA har det også vist seg at lovforslaget ikke fungerte etter hensikten, og allerede er det snakk om å reversere denne loven.

Ikke rett vei å gå

Oppsummert tror vi ikke forslaget er riktig vei å gå. Det er lite målrettet siden det retter seg mot alle spillere, også det overveldende flertallet som ikke har spillproblemer, som kun opplever nettspill som ren underholdning. Det er heller ikke realistisk gjennomførbart siden det kan stride mot EØS og Gambellidommen, samtidig som det er så lett å omgå at det verken vil redusere antall problemspillere eller nettspillere generelt.

Det mest alvorlige er likevel at det gir andre negative konsekvenser ved at det tvinger alle våre spillere over på andre betalingsløsninger, hvor det er mulig å spille på kreditt. Vi frykter derfor at departementet med forslaget kan bidra til å gjøre flere spillavhengige. Så lenge internett er tiltatt, og andre land gir oss lisenser, så kan ikke departementet regulere seg frem til færre nettspillere. Vi anbefaler derfor at forslaget heller legges på is, og blir del av en større utredning av norsk spillpolitikk.

Vår alternative vei

Den beste måten myndighetene kan forebygge spillavhengighet på, er gjennom et samarbeid med hele spillbransjen. Bransjen bør få like vilkår, og samme krav og ettersyn. Økt kontroll var nettopp en viktig årsak til at spillmonopolet ble innført. Med internett fra midten av 90-tallet har monopolet blitt utfordret, og i fremtiden vil trolig mesteparten av omsetningen forflytte seg over på nett. Myndighetene har i dag ingen mulighet til å kontrollere eller skattelegge utenlandske spillselskaper som har kunder i Norge. Spillselskapene bestemmer selv sine tiltak mot de spillavhengige, og myndighetene har ingen mulighet til å påvirke dem.

Selv om vi som selskap fint kan leve med vår lisens fra Malta og dagens regelverk, så er vi interessert i å bli en del av det norske samfunnet. Både til beste for våre spillere, og ikke minst de frivillige kultur- og idrettslag som nå gradvis får sine inntekter redusert fordi stadig flere velger å spille på nett. Spillmonopolet reduserer konkurranseevnen til Norsk Tipping ettersom de ikke har mulighet til å tilby de samme oddsene og spillene som resten av næringen tilbyr.

Vi tror at den eneste måten myndighetene kan få kontroll og påvirke tiltakene mot de spillavhengige, samt å sikre de frivillige organisasjonene fremtidige inntekter på, er gjennom å innføre en lisensordning. Med en slik ordning kan utenlandske

spillselskaper operere i Norge i henhold til like rammebetingelser for hele bransjen satt av staten.

Mer kontroll

Et lisenssystem gir mulighet til kontroll og mer effektiv bekjempelse av spillavhengighet. Alternativet er i praksis null kontroll, ettersom Teknologirådet konkluderte med at verken sperring av utenlandske nettspill eller forbud mot betalingsformidling vil fungere.

Internett gjør at markedet er liberalisert. Det er fritt fram for spill på nett og ingen mulighet for myndighetene å stoppe spillere fra det. Myndighetene kan derimot gjennom lisenssystemet påvirke hvilke spilltyper som tilbys, og hvilke krav som skal stilles til tilbyderne. Alternativet er å la det fortsette som i dag uten noen kontroll fra norske myndigheters side.

Sikrer inntektene til det frivillige Norge

En annen fordel med et lisenssystem er at det vil bidra til å sikre inntektene til de frivillige kultur- og idrettslagene også i fremtiden. I dag kommer disse inntektene utelukkende fra Norsk Tipping, men så lenge selskapet ikke er konkurransedyktig har det vært en gradvis avmating av disse inntektene de senere årene som følge av at stadig flere spillere spiller på nett. En lisensordning kan bidra til at myndighetene kan pålegge også de utenlandske spillselskapene å betale en prosentvis andel av sitt overskudd til gode formål eller i skatt til staten, mot at de får lisens. Vi tror at et slikt system vil gi mer inntekter til de frivillige organisasjonene enn det Norsk Tipping i dag bidrar med. Samtidig faller også risikoen siden man ikke kun er avhengig av et eneste spillselskap slik som i dag.

Trenden går mot lisensordning

Flere land i EU har innført eller vurderer å innføre en slik ordning. Et eksempel er Storbritannia som i september 2007 innførte et lisenssystem der nettspill er tillatt, men regulert ved at tilbydere av nettspill må ha en lisens utstedt av myndighetene. Tilbyderne må tilfredsstille en rekke krav utformet for blant annet å begrense omfanget av spill, fange opp uheldig spilleadfærd, verifisere spilleres identitet og alder, og opplyse om farene for spillavhengighet. Lisenskravene er rettet mot både spillselskapene og nøkkelpersonell i disse. Et kontrollsystem er etablert for å vurdere om lisensvilkårene overholdes. Ved mislighold kan bøter ilegges, kravene skjerpes, eller lisens inndras.

I rapporten "Regulering av pengespill på Internett" fra våren 2007, konkluderte Teknologirådet med at *"Et lisenssystem kan gi bedre oversikt over omfang av og innretning på nettspill enn filtrering og betalingsforbud. Lisenskravene kan utformes så strengt myndighetene ønsker, og det kan etableres strenge kontrollrutiner. Lisenskravene kan omfatte en avgift som avsettes til kultur- og idrettsformål."* Prosjektleder i Teknologirådet, Jon Fixdal, sa ved fremleggelsen av rapporten at; *"Et lisenssystem vil bryte med norske tradisjoner for regulering av pengespill, men vil kunne gi bedre kontroll med den spillingen som faktisk foregår"*.

En lisensordning har også stor støtte i befolkningen. En spørreundersøkelse som Norstat gjennomførte i november 2006 viste at 55 % av befolkningen mener at andre spillaktører enn Norsk Tipping og Norsk Rikstoto burde få lov til å tilby pengespill på

internett i Norge, så lenge de lovpålegges å gi en andel av omsetningen til gode formål.

Både vi, fagfolk, befolkningen og stadig flere land i Europa konkluderer med at en lisensordning er det beste alternativet både i kampen mot spillegalskap og for å sikre kultur- og idrettslag stabile inntekter fra spillere. Vi tror derfor dette er noe regjeringen burde se nærmere på, og vurdere som en mulig vei i kampen mot spillavhengigheten. En utredning om norsk spillpolitikk vil kunne gi svar på om lisensordning er et alternativ som også norske myndigheter burde vurdere.

Vi trenger en utredning av norsk spillpolitikk

Spillmarkedet har gjennomgått store endringer på grunn av internett. I gamle dager spilte man gjennom sine kommisjonærer. Nå foretrekker stadig flere spillere å spille på nett. Mens spill tidligere var mulig å regulere gjør teknologien det i dag umulig å verne de nasjonale spillmonopolene. Det blir dermed svært vanskelig for de statskontrollerte monopolselskapene å konkurrere med internasjonale aktører på pris. Resultatet med dagens monopoler er reduserte inntekter til gode formål, og redusert kontroll for norske myndigheter.

Norge trenger en grundig utredning av norsk spillpolitikk gjennomført av et bredt sammensatt utvalg. En gjennomgang kan bidra til å gi departementet svar på en rekke spørsmål, og kunne tilpasse norsk spillpolitikk det 21. århundre.

Vi må se på erfaringer fra andre land som har innført lisensordninger, eller har nektet banker å overføre penger til utenlandske spillselskaper. Det vil kunne estimeres om en lisensordning vil kunne gi mer penger til gode formål enn dagens spillmonopol bidrar med. I tillegg kan det identifiseres hvilke tiltak som vil virke mest effektivt i kampen mot spillegalskap.

I Sverige har regjeringen allerede nedsatt et bredt utvalg til å jobbe med disse problemstillingene. Blant annet vil utvalget se nærmere på hvilke spill som er farlige og hvilke som ikke er det. En av løsningene som diskuteres er å lisensiere kun de ufarlige spillene. Vi tror en slik svensk utredning kan være et forbilde for en senere norsk utredning, og trolig kan vi også lære mer etter at deres konklusjoner foreligger.

En utredning vil bidra til at lovforslagene vil kunne sees i sammenheng med resten av Europa, og også bidra til at norske myndigheter unngår en ny og langvarig konflikt med EU eller WTO.

En grundig utredning er også vanlig i forbindelse med innføring av andre lovforslag, og med så store endringer som spillpolitikken nå står ovenfor, er det svært viktig å få belyst alle sider av saken før en beslutning treffes. En utredning vil da gi økt legitimitet for de forslag som så kan fremmes, og kanskje også gi grunnlag for et bredt spillpolitisk forlik i stortinget.

Vi tror at norsk spillpolitikk og mulige tiltak må sees i en sammenheng og grunnlaget for å fatte en god beslutning er at alle fakta foreligger. Med mange ubesvarte spørsmål, foreslår vi derfor at regjeringen først gjennomfører en grundig utredning

om norsk spillpolitikk, for å se på hvilke virkemidler og hvilken vei man bør gå både av hensynet til de spillavhengige og til de frivillige organisasjonene. Kun på denne måten kan departementet bidra til en politikk som vil kunne gi de beste resultater.

Vår anbefaling

Som ledende nettspillaktør på det norske markedet, vil vi fortsette vår kamp for å redusere risikoen for at våre spillere skal rammes av spillegalskap. Vi vil gjerne ha med oss myndighetene i denne kampen, og vi tror det beste for bransjen, myndighetene, de frivillige organisasjonene og de spillavhengige, er at vi alle samarbeider.

Vi tror ikke at regjeringens forslag vil fungere etter hensikten, siden det verken er målrettet, realistisk gjennomførbart og samtidig fører med seg en rekke andre uheldige konsekvenser som i verste fall kan gjøre tilværelsen enda verre for de spillavhengige.

Vår alternative vei innebærer en lisensordning, som både kan gi myndighetene mer kontroll med alle spillselskaper, og samtidig sikre inntektene til kultur og idrett gjennom at vi alle betaler en prosentvis andel av vårt overskudd til gode formål. Et slikt system er i alle fall noe departementet burde utrede nærmere sammen med en rekke andre ubesvarte spørsmål i norsk spillpolitikk.

Vår anbefaling er derfor at forslaget om å forby banker å overføre penger til utenlandske spillselskaper legges på is, og heller la det bli en del av en større utredning om norsk spillpolitikk, som også tar for seg andre alternative veier i kampen mot spillavhengighet.

Vi stiller gjerne opp og bidrar med vår kunnskap og kompetanse i det videre arbeidet, og uansett vil vi fortsette å jobbe videre for at vår nullvisjon i forhold til spillegalskap skal nåes med eller uten myndighetenes påvirkning. Internett er tross alt kommet for å bli.

Hans Martin Nakkim
Leder, Betsson Norge